

**STANOVISKO VIA IURIS
K VLÁDNEMU NÁVRHU ZÁKONA,
ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 669/2007 Z. z. o jednorazových mimoriadnych
opatreniach v príprave niektorých stavieb diaľnic a ciest pre motorové vozidlá a o
doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 162/1995 Z. z. o katastri
nehnutelností (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov¹**

Toto stanovisko sa týka niektorých aspektov Návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 669/2007 Z. z. o jednorazových mimoriadnych opatreniach v príprave niektorých stavieb diaľnic a ciest pre motorové vozidlá a o doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Návrh novely zákona o jednorazových mimoriadnych opatreniach“).

I. Pri príprave návrhu novely zákona o jednorazových mimoriadnych opatreniach došlo k porušeniu procesných pravidiel prípravy právnych predpisov, dôsledkom čoho bola z tohto procesu vylúčená aj verejnosť.

Návrh novely zákona o jednorazových mimoriadnych opatreniach, ktorý je iniciatívnym materiálom Ministerstva dopravy a výstavby SR, schválila Vláda SR dňa 14. 10. 2021. Návrh novely bol schválený bez toho, aby bol predmetom medzirezortného pripomienkového konania, v ktorom k návrhu zákona uplatňujú svoje pripomienky jednotlivé ústredné orgány štátnej správy či iné štátne orgány, vrátane Generálnej prokuratúry SR či Najvyššieho súdu SR. V pripomienkovom konaní si svoje pripomienky môže uplatniť aj odborná verejnosť (reprezentovaná napr. odbornými organizáciami, profesijnými komorami či zástupcami dotknutých samospráv) ako aj laická verejnosť.

Možnosť vynechať medzirezortné pripomienkové konanie umožňuje ustanovenie **§ 27 zákona č. 400/2015 Z. z. o tvorbe právnych predpisov** a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o tvorbe právnych predpisov“).

Toto ustanovenie znie: „Ak nastanú mimoriadne okolnosti, najmä ohrozenie ľudských práv a základných slobôd alebo bezpečnosti, ak hrozia štátu značné hospodárske škody, v prípade vyhlásenia núdzového stavu alebo opatrení na riešenie mimoriadnej situácie, ustanovenia § 8 až 10 sa pri procese tvorby právnych predpisov nemusia použiť.“

Právna teória² k tomu uvádza nasledovné:

„Zákonodarca upravil špecifické situácie v § 27 ako určitú formu zákonnej poistky pre prípad, ak by nastala niektorá zo situácií v tomto paragrafe upravená. Možná výnimka z použitia sa vzťahuje na § 8 až § 10. ... Túto výnimku možno chápať tak, že ide o výnimku z povinnosti zverejniť návrh právneho predpisu na pripomienkové konanie ako také, ale aj ako len upustenie od požiadavky vykonať pripomienkové konanie na portáli, ale pri zachovaní vykonania pripomienkového konania v nejakej inej organizačnej a technickej podobe, ktorá bude zodpovedať situácii, v ktorej sa bude právny predpis tvoriť.

Ak nastane niektorá zo skutočností v § 27 zákona, požiadavky na tvorbu právnych predpisov podľa § 8 až 10 zákona nie sú vylúčené automaticky, resp. nie sú vylúčené zo zákona. Tieto ustanovenia sa len nemusia použiť. Treba dôsledne v každej situácii vyhodnotiť, či jej charakter a intenzita opodstatňujú vylúčenie použitia týchto ustanovení a v akom rozsahu. Ide najmä o mieru vylúčenia verejnosti z tvorby právnych predpisov, pretože práve tvorba a pripomienkovanie právneho predpisu prostredníctvom portálu

¹ <https://rokovania.gov.sk/RVL/Material/26501/1>

² Elektronický systém ASPI, zákon č. 400/2015 Z. z. o tvorbe právnych predpisov

slúži na zabezpečenie jeho verejnosti a na participáciu verejnosti na legislatívnom procese.

V zmysle **§ 2 ods. 3 zákona o tvorbe právnych predpisov** „Podrobnosti o procese tvorby právnych predpisov, o predbežnej informácii a legislatívno-technické pokyny zabezpečujúce systematickú a formálno-právnu jednotnosť právnych predpisov do ich podania Národnej rade Slovenskej republiky ustanoví vláda Slovenskej republiky svojím uznesením. **Toto uznesenie je pre predkladateľa právneho predpisu záväzné.**“

V zmysle **Čl. 15 Legislatívnych pravidiel vlády** „Ak nastanú mimoriadne okolnosti, najmä ohrozenie ľudských práv a základných slobôd alebo ohrozenie bezpečnosti, ak hrozia štátu značné hospodárske škody, v prípade vyhlásenia núdzového stavu alebo opatrení na riešenie mimoriadnej situácie, čl. 8 ods. 9 druhá veta, čl. 10 až 14, čl. 21, čl. 23 až 25 sa nemusia použiť.“

V zmysle **Čl. 18 ods. 1 písm. e) Legislatívnych pravidiel vlády** „Predkladacia správa k návrhu zákona obsahuje najmä odôvodnenie, najmä značných hospodárskych škôd, ak sa postupuje podľa čl. 13 ods. 7 alebo podľa čl. 15, ako aj odôvodnenie postupu podľa čl. 15 a nie podľa čl. 13 ods. 7.“

Z predkladacej správy ani z odôvodnenia návrhu novely zákona o jednorazových mimoriadnych opatreniach nie je možné vyvodit', ktorý dôvod uvedený v ustanovení § 27 zákona o tvorbe právnych predpisov a v čl. 15 Legislatívnych pravidiel vlády bol dôvodom na aplikáciu § 27, a teda prečo nebol návrh novely zákona predmetom medzirezortného pripomienkového konania.

Ako však vyplýva z čl. 18 ods. 1 písm. e) Legislatívnych pravidiel vlády (ktoré v zmysle ustanovenia § 2 ods. 3 zákona o tvorbe právnych predpisov upravujú podrobnosti k obsahu legislatívnych materiálov a sú pre predkladateľa záväzné), predkladacia správa musí obsahovať odôvodnenie aplikácie § 27 zákona o tvorbe právnych predpisov, najmä ak dôvodom je hrozba značných hospodárskych škôd.

Z uvedených dôvodov sme presvedčení, že na vynechanie medzirezortného pripomienkového konania k návrhu novely zákona o jednorazových mimoriadnych opatreniach nebol uvedený žiadny zákonný dôvod, a teda nie je zřejmé, či takýto dôvod vôbec existuje.

V daných súvislostiach poukazujeme na to, že zákonné právo podávať pripomienky v rámci medzirezortného pripomienkového konania je vyjadrením **ústavného petičného práva v zmysle čl. 27 ods. 1 Ústavy SR**, čo potvrdil aj Ústavný súd SR vo svojom rozhodnutí II. ÚS 514/2012, kde uviedol, že „Ústavný súd súhlasí so sťažovateľom v tom, že pripomienku k pripravovanému návrhu zákona **možno podradiť pod pojem „návrh“ v zmysle čl. 27 ods. 1 ústavy.** Podaním pripomienky štátnemu orgánu alebo orgánu územnej samosprávy pripravujúcemu návrh zákona tak občan uplatňuje svoje petičné právo a má právo na to, aby príslušný orgán jeho návrh prijal a naložil s ním spôsobom ustanoveným zákonom“.

Rovnako poukazujeme na to, že zákonné právo podávať pripomienky v rámci medzirezortného pripomienkového konania je tiež vyjadrením **ústavného práva podieľať sa na správe vecí verejných priamo v zmysle čl. 30 Ústavy SR.** Ak bolo v rozpore so zákonom vynechané medzirezortné pripomienkové konanie, možno namietat', že tým došlo k porušeniu uvedených ústavných práv.

II. Nie sú splnené podmienky na schválenie predkladanej novely zákona v skrátenom legislatívnom konaní.

Návrh na skrátené legislatívne konanie v Národnej rade SR je možné schváliť z dôvodov uvedených v ustanovení § 89 ods. 1 zákona č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky: *„Za mimoriadnych okolností, keď môže dôjsť k ohrozeniu základných ľudských práv a slobôd alebo bezpečnosti alebo ak hrozia štátu značné hospodárske škody, národná rada sa môže na návrh vlády uznieť na skrátenom legislatívnom konaní o návrhu zákona.“*

V súvislosti s týmto ustanovením platí už uvedené, keďže dôvody na skrátené legislatívne konanie sú takmer identické ako v prípade možnosti vynechať medzirezortné pripomienkové konanie. Rovnako ako vynechanie procesu medzirezortného pripomienkového konania aj skrátenie legislatívneho konania musí byť náležite odôvodnené.

K priebehu legislatívneho procesu z hľadiska ústavných požiadaviek sa vyjadril aj Ústavný súd ČR vo svojom náleze Pl. ÚS 77/06 zo dňa 15. 02. 2007, kde v bode 38. uviedol, že aj parlament (obe komory) je viazaný právom a nemôže postupovať svojvoľne. „Při výkonu legislativní činnosti jsou tak vázány především Ústavou a s ní konformně vykládanými jednacími řády, ustálenou praxí parlamentní komory a jejích orgánů, kterou lze díky dlouhodobému opakování považovat za nepsanou část legislativní procedury, lze-li ji shledat za souladnou s vyššími hodnotami tvorby práva, demokratického politického systému apod. Dodržování procedurálních pravidel obsažených v uvedených pramenech práva je třeba vyžadovat proto, že ač adresátem těchto norem nejsou soukromé osoby, jejich nedodržení se v konečném důsledku může významně dotknout jejich základních práv. Adresáti právních norem mají nepochybně právo legitimně očekávat, že případná omezení jejich základních práv provedená zákonem jsou výsledkem diskursu vedeného napříč politickým spektrem, a to diskursu, v němž všichni zúčastnění dostali příležitost se s projednávanou materií podrobně seznámit a informovaně se k ní vyjádřit. Náležitým je tak takový proces, který umožňuje otevřenou diskusi mezi zastánci konkurenčních názorů, včetně názorů menšinových. Proto vystupují do popředí procedury zajišťující jednak slyšení stranám, jednak formální kvalitu zákonodárného díla. Zákonodárná procedura se v této optice stává „skutečným zdrojem legitimacy zákona.“

Keďže v danom prípade neexistujú okolnosti, ktoré by odôvodňovali skrátenie legislatívneho konania, vyzývame Národnú radu, aby takýto návrh vlády na skrátené legislatívne konanie nepodporila.

III. K obsahu jednotlivých novelizačných bodov

A. Návrh novely ustanovuje možnosť vylúčenia odkladného účinku odvolania proti stavebnému povoleniu, proti rozhodnutiu o zmene stavby pred dokončením a proti vyvlastňovaciemu rozhodnutiu, v dôsledku čoho bude ochrana práv a právom chránených záujmov, ktorú má poskytnúť práve odvolacie konanie, iba iluzórna a formalistická.

Ako uvádza čl. I bod 1. navrhovanej novely „ § 4 sa dopĺňa odsekmi 9 až 13, ktoré znejú: „(9) Odkladný účinok odvolania proti stavebnému povoleniu a rozhodnutiu o zmene stavby pred dokončením možno vylúčiť, ak to vyžaduje naliehavý verejný záujem(...)“

Odkladný účinok odvolania je nevyhnutný napr. na odvrátenie nezvratnej škody, ktorá by mohla nastať na životnom prostredí alebo dotknutých pozemkoch tým, že by bola výstavba diaľnice zrealizovaná ešte skôr, ako by bolo rozhodnuté o odvolaní proti stavebnému povoleniu, v ktorom by bola následne konštatovaná nezákonnosť prvostupňového rozhodnutia – napr. nerešpektovaním podmienok stanovených v územnom rozhodnutí.

Vzhľadom k tomu, že výstavba diaľnice by mohla byť realizovaná už na základe prvostupňového rozhodnutia, odvolacie konanie by v zásade stratilo svoje opodstatnenie

a stalo by sa čisto formálnym procesom, kde by bol druhostupňový správny orgán postavený pred situáciu, kedy by výstavba diaľnice bola v pokročilom štádiu, a teda *de facto* nezvratiteľná. Odvolací orgán by rozhodoval pod tlakom skutkových okolností, a preto ochrana práv a právom chránených záujmov či už vlastníkov alebo verejnosti pri ochrane životného prostredia, ktorú má poskytnúť odvolacie konanie, by bola iluzórna a formalistická.

Navrhovaná úprava sa môže dotknúť napríklad práva na priaznivé životné prostredie garantovaného v čl. 44 Ústavy SR a vlastníckeho práva garantovaného v čl. 20 Ústavy SR, keďže účastníci konania by ich nemohli v predmetných povoľovacích konaniach efektívne hájiť.

V tomto novelizačnom bode je problematický aj pojem naliehavý verejný záujem, keďže predkladaný text ho bližšie nedefinuje. Pod pojem naliehavý verejný záujem by tak mohla z pohľadu povoľujúceho orgánu spadať realizácia každej diaľnice.

Ako uviedol ÚS SR vo svojom náleze **sp. zn. PL. ÚS 19/09-115 zo dňa 26.01.2011**: *„Verejný záujem tu nemožno chápať ani aritmeticky (je to v záujme väčšieho počtu obyvateľov), ani automaticky (každá diaľnica je vo verejnom záujme, a teda pozemky môžu byť automaticky vyvlastnené). Ako vyjadril vo svojom rozhodnutí český ústavný súd (I. ÚS 198/95, PL. ÚS 24/04), verejný záujem nie je vždy totožný so záujmom kolektívnym (uspokojovanie kolektívnych záujmov určitých skupín môže byť dokonca v rozpore so všeobecnými záujmami spoločnosti). Verejný záujem je potrebné chápať ako záujem, ktorý možno označiť ako všeobecne prospešný záujem.*

Verejný záujem, ktorý je predmetom posudzovania v rámci vyvlastňovacieho konania, je podľa aktuálnej koncepcie vyvlastnenia predmetom správnej úvahy a zisťuje sa v priebehu konania na základe zvažovania najrôznejších partikulárnych záujmov, po zvážení všetkých rozporov a pripomienok.“

Ako uvádza dôvodová správa k návrhu novely k čl. I bodom 1 až 4: *„S cieľom optimalizovať procesy pri výstavbe diaľnic ako stavieb vo verejnom záujme sa ustanovuje, že odkladný účinok odvolania proti stavebnému povoleniu a rozhodnutiu o zmene stavby pred dokončením možno vylúčiť.“*

V tomto ohľade považujeme za problematické, ako predkladateľ novely odôvodňuje možnosť vylúčenia odkladného účinku odvolania – *„S cieľom optimalizovať procesy pri výstavbe diaľnic ako stavieb vo verejnom záujme“*. Optimalizácia procesov a automatické stotožňovanie diaľnice so stavbou vo verejnom záujme je zjavným nepochopením inštitútu „verejného záujmu“ a jeho obsahu v právnom poriadku Slovenskej republiky, vymedzeného právnymi predpismi a judikatúrou ústavného súdu.

V zmysle zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) v § 55 ods. 2 sa ustanovujú podmienky, za ktorých možno vylúčiť odkladný účinok rozhodnutia: *„Ak to vyžaduje naliehavý všeobecný záujem alebo ak je nebezpečenstvo, že odkladom výkonu rozhodnutia utrpí účastník konania alebo niekto iný nenahraditeľnú ujmu, môže správny orgán odkladný účinok vylúčiť; naliehavosť treba riadne odôvodniť. Odkladný účinok nemožno vylúčiť, ak tak ustanovuje osobitný zákon.“*

Aj zmienené ustanovenie správneho poriadku naznačuje, že vylúčenie odkladného účinku odvolania je možné len za veľmi výnimočných okolností, pričom takéto rozhodnutie musí byť náležite odôvodnené, keďže zásadne nabúrava koncepciu dvojinštančnosti správneho konania.

Podľa novelizačného článku I bod 4. navrhovanej novely sa na konania o diaľniciach a cestách pre motorové vozidlá nemá uplatňovať ani § 114 ods. 3 stavebného zákona, ktorý znie: *„Odkladný účinok odvolania proti rozhodnutiu o vyvlastnení nemožno vylúčiť.“* Z uvedeného je zrejmé, že navrhovateľ predpokladá vylúčenie odkladného účinku **aj na konanie**

o vyvlastňovaní. Takýto návrh predkladateľa je neakceptovateľným a neprimeraným zásahom do ústavou garantovaného vlastníckeho práva.

V tejto súvislosti je dôležitý aj **nález Ústavného súdu SR sp.zn. PL. ÚS 19/09-115 zo dňa 26.01.2011**, kde sa uvádza: „*Vzhľadom na skutočnosť, že zákon fakticky determinuje pozitívny výsledok vyvlastňovacieho konania pre stavebníka, vytvára neakceptovateľný tlak na krajské stavebné úrady smerujúci k jedinému možnému výsledku prípadného vyvlastňovacieho konania. To narúša delbu moci medzi zákonodarnou mocou na jednej strane a výkonnou a súdnou mocou na strane druhej. V otázkach vyvlastnenia je zmyslom delby moci individuálna ochrana vlastníka. Zákonodarca všeobecne určí vyvlastňovacie dôvody vo verejnom záujme, ktoré sa konkretizujú a preukazujú v individuálnom konaní pred orgánmi štátnej správy s následnou súdnou ochranou. Ak zákonodarca všeobecne určí, že pozemky ku konkrétnym diaľniciam budú fakticky vyvlastnené už pred prebehnutím vyvlastňovacieho konania, a tým vlastne determinuje výsledok takýchto vyvlastňovacích konaní, vylučuje tým právnu ochranu vlastníkov pozemkov.*“

B. Návrh novely umožňuje vydávať stavebné povolenia s neobmedzenou platnosťou, čo je v rozpore s deklarovaným účelom predkladanej novely, ktorým je akcelerácia a zefektívnenie procesov spojených s výstavbou diaľničnej siete.

Navrhovaná novela zákona predpokladá vylúčenie ustanovenia, ktoré obmedzuje platnosť stavebného povolenia na dva roky.

Vo vzťahu k stavebným povoleniam na diaľnice tak novela odstraňuje podmienku, ktorá v zmysle stavebného zákona vyžaduje, aby sa s výstavbou diaľnice začalo do dvoch rokov od právoplatnosti stavebného povolenia, v opačnom prípade stavebné povolenie stráca platnosť. V zmysle navrhovanej zmeny by však stavebné povolenia na diaľnice mali neobmedzenú platnosť, a teda ich výstavba by sa mohla začať realizovať aj so značným časovým odstupom od momentu ich povolenia, kedy už stav v území ako aj právne predpisy, na základe ktorých boli povolenia na stavbu vydané, môžu byť zásadne zmenené.

Tento návrh sa javí ako nadbytočný, keďže už v súčasnosti môže stavebný úrad určiť v odôvodnených prípadoch dlhšiu lehotu na začatie stavby.

Toto ustanovenie je napokon aj v rozpore s účelom predkladanej novely. Predkladacia správa uvádza: „*Účelom návrhu zákona je optimalizácia procesov v súvislosti s výstavbou diaľničnej siete s cieľom dosiahnutia spoločenských benefitov spojených s rozvojom cestnej infraštruktúry v krajine. Navrhovaná právna úprava prispieje k akcelerácii a zefektívneniu procesov spojených s výstavbou diaľničnej siete v Slovenskej republike.*“ Nie je jasné, ako odstránenie lehoty týkajúce sa začiatku výstavby, napomôže akcelerácii a zefektívneniu procesov spojených s výstavbou diaľničnej siete.

C. Návrh novely skracuje lehotu na vydanie rozhodnutia o predbežnej držbe a predlžuje lehotu platnosti tohto právneho titulu na úkor vlastníckych práv a v rozpore s deklarovaným účelom novely akcelerovať procesy spojené s výstavbou diaľnic.

Navrhovaná úprava predlžuje dobu platnosti rozhodnutia o predbežnej držbe, na základe ktorého je možné uskutočňovať práce na cudzom (nevyvlastnenom) pozemku.

Predbežná držba je osobitný inštitút zákona o jednorazových mimoriadnych opatreniach, ktorá predchádza formálnemu vyvlastneniu. Stavebný úrad len na základe posúdenia existencie verejného záujmu umožní stavebníkovi diaľnice začať stavebné práce ešte pred vyvlastnením

dotknutých pozemkov. Ústavný súd SR už v minulosti označil predbežnú držbu z ústavného hľadiska za „hraničnú“, ale ešte akceptovateľnú vo vzťahu k vlastníckemu právu garantovanému v čl. 20 Ústavy SR (PL. ÚS 18/2017-152).

V navrhovanej novele predkladateľ navrhuje ďalšie rozšírenie tohto inštitútu.

Podľa súčasného znenia sa rozhodnutie o predbežnej držbe vydá do 15 dní od ústneho pojednávania, podľa nového návrhu to má byť do 7 dní. Ide tak o skrátenie lehoty, ktorú má správny orgán na to, aby posúdil, či verejný záujem na dosiahnutí účelu vyvlastnenia prevažuje nad zachovaním doterajších práv vyvlastňovaného, a teda následne vyvlastniteľovi priznal predbežnú držbu. Ide o závažné rozhodnutie, keďže už na základe predbežnej držby bude môcť stavebník začať stavebnú činnosť na nevyvlastnených pozemkoch a skrátenie lehoty môže negatívne ovplyvniť kvalitu tohto rozhodnutia a riadne posúdenie veci.

Pri vydaní rozhodnutia o predbežnej držbe treba začať stavbu v určitej lehote – podľa súčasného znenia je to do 6 mesiacov, podľa nového znenia by to malo byť až do jedného roka. Znamená to, že po dobu až jedného roka bude územie iného vlastníka k dispozícii stavebníkovi diaľnice. Znovu však nie je zrejmé, akým spôsobom má takáto úprava prispieť k zrýchleniu výstavby diaľnic a ciest pre motorové vozidlá, keďže v skutočnosti predlžuje lehotu, kedy musí stavebník začať so stavebnými činnosťami.

D. Navrhované jednorazové náhrady za zriadenie vecného bremena sú neústavné.

Predkladaná novela predpokladá vznik práva vecného bremena zo zákona, ak sa ako vyvolaná úprava zriaďuje nové elektrické, telekomunikačné alebo potrubné vedenie. Vecné bremeno vzniká dňom overenia geometrického plánu na katastri nehnuteľností. V tejto súvislosti je problematické, že „*Vlastník nehnuteľnosti má za zriadenie vecného bremena nárok na primeranú jednorazovú náhradu*“.

Ústavný súd SR v rozhodnutí **sp. zn. PL. ÚS 42/2015 zo dňa 12. októbra 2016**, ktoré sa týkalo novely zákona o tepelnej energetike, konštatoval, že **takto definovaná náhrada za obmedzenie vlastníckeho práva garantovaného v čl. 20 Ústavy SR (zriadenia vecného bremena zo zákona za primeranú jednorazovú náhradu) je neústavná, keďže nezohľadňuje povahu a dĺžku trvania obmedzenia vlastníckeho práva**. Napriek tomu predkladateľ návrhu zákona opäť navrhuje stanoviť náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva spôsobom, ktorý je v rozpore s ústavou garantovaným vlastníckym právom.

IV. Záverečné zhrnutie

Sme presvedčení, že problémy spojené s realizáciou diaľnic v SR nevyplývajú z neoptimálnej alebo nedostatočnej legislatívy. Už dnešná právna úprava výstavby diaľnic je v porovnaní s ostatnými stavebnými konaniami procesom *sui generis*, ktorý poskytuje staviteľovi osobitný komfort a zjednodušuje proces povoľovania na úkor vlastníkov pozemkov, verejnosti a verejných záujmov. Novela navrhuje veľmi závažné zásahy do vlastníckych práv a práv verejnosti pri ochrane životného prostredia a môže mať dopad najmä na práva garantované v čl. 20 a v čl. 44 Ústavy SR. Rovnako neopodstatnený a neodôvodnený je aj proces prijímania novely bez medzirezortného pripomienkového konania a v skrátenom legislatívnom konaní, ktorých vynechanie je zásahom do základných práv garantovaných v čl. 27 ods. 1 a v čl. 30 Ústavy SR.

Na základe vyššie uvedených dôvodov žiadame prezidentku SR, Zuzanu Čaputovú, aby Vládny návrh zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 669/2007 Z. z. o jednorazových mimoriadnych opatreniach v príprave niektorých stavieb diaľnic a ciest pre motorové vozidlá a o doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov, nepodpísala.